

Ağır Yük

– E.Kirişçi · 13 Ağustos 2018

Ergen kız arka koltukta kollarını kovuşturmuş, suratını asmişti. Araba yavaşlayıp işiklarda durdu. şoför koltuğunda ki orta yaşlı adam kornaya arka arkaya bastı. Kadın başını adama çevirdi. Gözlerinde; bakkalı çırağı döverken görünce dona kalan ninenin şaşkınlığı vardı. “Ne yapıyorsun! Hamdi, kendine gelir misin!” Adam ağzını açacak oldu, kadın işığı işaret etti. “Sus, devam et.” Adam ikinci vitese takıp arabaya yol verdi. “Daha on dört yaşında. Nasıl gitsin diyebilirdim?” Kadın gözleri yolda soğuk bir sesle “Kalabalık olacaklardı.” Adam tekrar, tekrar, tekrar anlatmanın yorgunluğu üzerinde “Ne kalabalık; biri on altı diğer i on sekizinde iki kız,” derken arkadan omzu üzerine baş uzandı. “On sekiz değil, on dokuz.” Geri ekildi. Adam; dünyanın nasıl döndüğünü anlayamayan küçük çocuğun hayretiyle “Kızım dikkat et, otuz ya da kırk dokuz değil on dokuz. Ya yoldayken tekerleğiniz patlarsa.” Kız hazır cevap “Yol yardımını ararız.” Adamı sinir bastı. “Tabi, tabi. Bulgaristan’ı geçerken ararsınız.” Adam gözlerini kadına dikti. “Organ mafyası, kaçakçılar.” Kadın okbilmiş “Yanlarına göz yaşartıcı sprej, elektrikli tabanca alırlar.” Adam direksiyon simidiyle dişlerini aynı anda sıktı. “O adamları ben mi zannettiniz! Spreyi deodorant, elektrıği sigara yakmak için kullanırlar.” Kızın boğazı düğüm düğüm, gözleri yaşlı, üzerine basa basa “Kafesteki kuştan farkım yok.” Kadın kusur kalır mı “Gezen tavuk bile var.” Adam camı sonuna kadar açtı. Yüzünde; kafasına yediği yumruklarla sersemleyen boksörün bıkkınlığı okunuyordu. Birkaç defa derin nefes aldı. “Tamam, arkadaşlarınla nereye istersen gidebilirsin.” Kadın; Nazi işgalinden kurtulan Fransızlar kadar sevinmişti. Alkış kopardı. “Kızım, ara arkadaşını haber ver.” “Baba, pizzacıya uğrayalım mı?”